

Gond van, nem huxit

2023 január 20. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Az EU-ban marad-e Magyarország?

– tette fel kétszer is a kérdést a CNBC amerikai tévécsatorna riportere Szijjártó Péternek a svájci Davosban. A külügyminiszter pedig megnyugtatta, hogy igen, de érzékeltette azt a kétféle törekvést – a globalistát és a nemzetit

–, amely Európa átalakításáért harcol. A brit uniós kilépés, a brexit mintájára elképzelt huxitra id?r?l id?re rákérdeneznek.

Noha a válasz és a hozzá kapcsolódó érvek jól ismertek, az ismétlés a tudás anyja, így egyáltalán nem ártott, hogy ennek az ismert amerikai üzleti csatornának a néz?i is az egyik legilletékesebbt?l hallhatták a magyar álláspontot. (A forint tegnapi árfolyammozgásának pedig f?leg nem.) Valójában nem is életszer?, hogy egy tagállam csak azért ki akarjon lépni egy szervezetb?l, mert komoly vitái akadnak azzal, ahogy azt a szervezetet éppen irányítják.

Összehasonlításul: a briteknek – pontosabban a szavazók sz?k többségének – nem az EU vezetésével volt gondjuk, hanem úgy, ahogy van, az egészb?l lett elégük. Magyarországon nem így gondolkodik sem a polgárok, sem az elitek (pártok, gazdasági döntéshozók, véleményformálók) dönt? többsége. A magyarok kitartanak Európa mellett – ha ugyanolyan ambivalensen is, mint Kosztolányi írta vagy száz éve, amikor épp a történelmi Magyarországot verték szét a fejünk felett: „Ha mostoha is vagy, viaskodom érted / és verlek a számmal és csókkal igézek.”

Világosan kell látni ugyanakkor, hogy az EU – a „hivatalos Európa” – igen rossz helyzetben van. A felmérések szerint az európaiak dönt? többsége hibáztatja Brüsszelt az energiapiaci állapotokért. A huszonhetekben mindenütt, még a legliberálisabb északi országokban és a legoroszellenesebb baltiaknál, lengyeleknél is csak elenyész? kisebbség véli úgy, hogy az uniós szankciók els?sorban Moszkvának ártottak. Az EU vezet?inek hitelességét – egyébként a Magyarországgal folytatott tárgyalásokon is – eközben tovább csökkentette a Katar-gate, az Európai Parlament korrupciós botránya. Ráadásul éppen akkor, amikor a koronavírus elleni vakcinák uniós beszerzésével kapcsolatos kételyek kezdtek már feledésbe merülni.

Ha az EP (balliberális többsége) komolyan vette volna vagy egyáltalán belátná a jelent?ségét, hogy a Katar-gate után valódi megtisztulásra lenne szükség – a saját érdekükben is a 2024-es uniós választások el?tt –, akkor a kárpénzkeggyekkel lebukott Eva Kaili alelnökn? helyére nem a leginkább besározódott szocialista frakcióból választotta volna meg az utódját. Ugyanis nem volt elég Kailitól megszabadulni, tiszta lapot kellett volna nyitni. Ezt az alkalmat a luxemburgi szocialista Marc Angel megválasztásával – amelyhez a valamikor jobboldali Európai Néppárt frakciója is asszisztált – az EP tegnap elszalasztotta. Angel egyébként büszke melegaktivistaként a szexuális kisebbségek (még több) jogáért harcoló frakcióközi csoport vezet?jeként volt eddig ismert az uniós parlamentben. EP-alelnökké választása biztos remek hír minden érintettnek, mi azonban e hasábokról els?sorban azt várnánk t?le, hogy az uniós korrupció felszámolásán buzgólkodjon majd a nevéhez méltó anygali szorgalommal.

Okunk van az aggodalomra azzal kapcsolatban is, hogy Európa hosszabb távon is rossz irányba tarthat. A globalisták az Európai Egyesült Államok irányába húzzák a szekeret, amit 2021 óta a német kormányprogram nyíltan támogat. Az er?s Európa zálogát az er?s nemzetállamokban látó szuverenista kormányok (magyarok, lengyelek, olaszok) szerint viszont Brüsszel már így is a tagállamok fejére n?tt. Aligha túlzás, hogy a jöv? évi uniós választás e két irányvonalról dönt majd.

Borítókép: Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter (Fotó: MTI/Bruzák Noémi)

Sz?cs László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló
